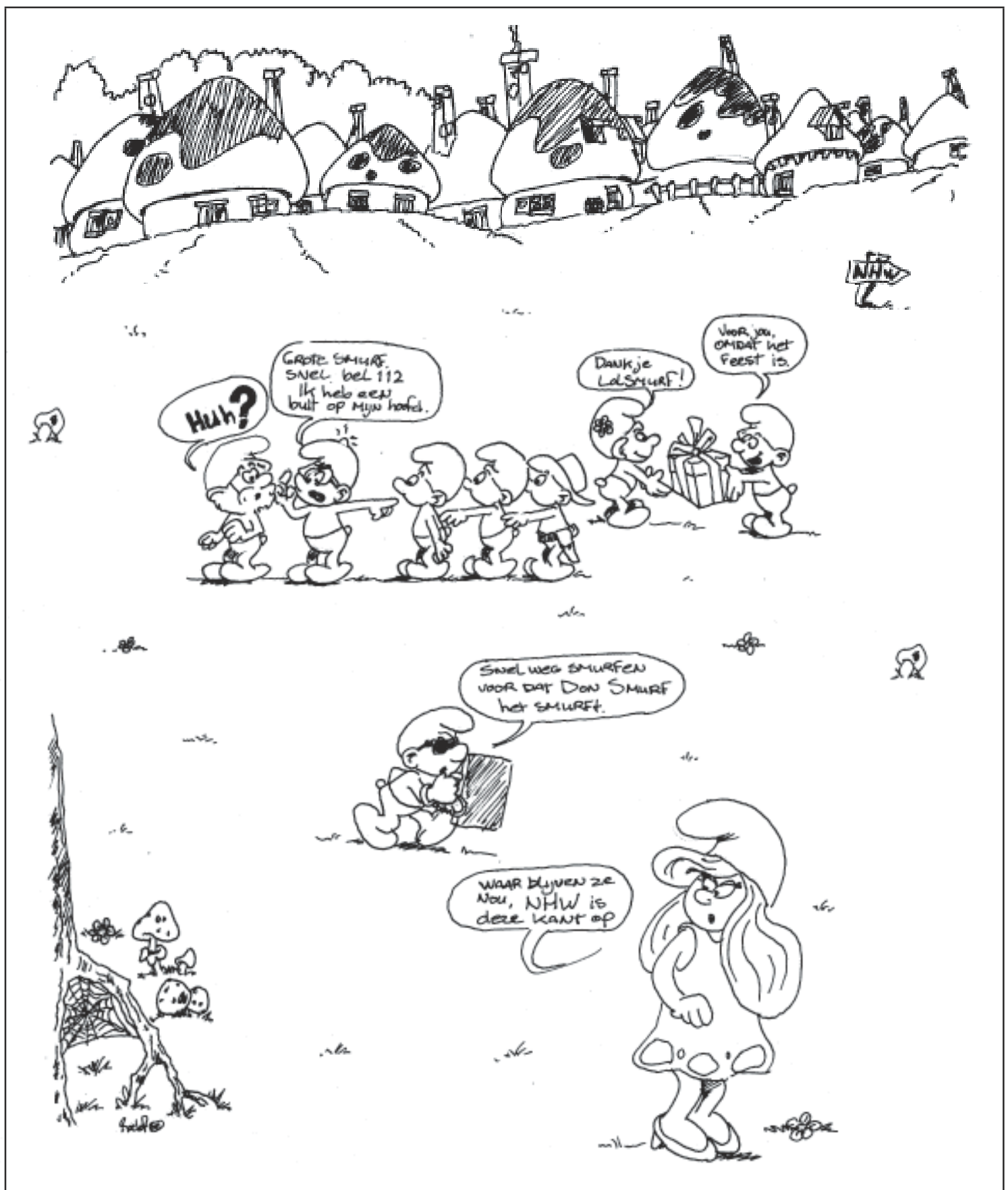

HERFSTBLAADJE

KAMPKRANT VAN DE 41^E NHW VAN 11 T/M 13 OKT 2002 TE ELLERTSHAAR

ALGEMEEN

Opening NHW 2002 eindelijk op tijd???

Jawel, de opening was dit jaar toch op tijd. De opening begon dit jaar echter met een minuutje stilte. Afgelopen zondagavond, 6 oktober, overleed Prins Claus. De NHW-staf heeft besloten de NHW wel door te laten gaan, maar we zullen niet te uitbundig doen dit weekend. Prins Claus was tenslotte wel de beschermheer van scouting Nederland.

Na een uitleg over de ARBO ging de NHW van start. Dit jaar zijn dat er 8. De a-hike, voor scouts tussen de 10 en 12 jaar, heeft als thema 112 weekend, dus voor al je calamiteiten: bel 112 Weekend!

Als tweede hebben we de b-hike met het thema indianen en het wilde westen. Voor iedereen die bij het kampvuur liedjes wil zingen en die in een heuse tipi slapen wil, is dit de ideale hike.

De c-hike heeft als thema FBI. Wegens toenemende criminaliteit is er een 'secret mission weekend' georganiseerd. Wat dat inhoudt blijft een groot mysterie...

De d-hike houdt een feestje. Wat ze gaan doen, vertellen ze niet, maar je moet wel je rugzak en slaapzak meenemen. En er is natuurlijk veel gebak en prikkel limonade.

Zoals al vaker is gebeurd is nu ook weer de e-hike uitgevallen. Maar niet getreurd want we hebben altijd nog Bassie en Adriaan van de f-hike. Die hebben wel een klein probleempje, want de hike is gestolen door pikkeboeven (slagroomtaartjes). De f-hike is trouwens speciaal voor

verkenners en Rowans en Sherpa's die zelf willen bepalen waar ze lopen en slapen.

'Ergens hier ver vandaan, waar paddestoelenhuisjes staan...' Wie duiken altijd op als het gezellig is? Die kleine blauwe beestjes: de Smurfen van de g-hike.

Drente overwinnen!!! Dat kan alleen maar een uitspraak zijn van de The Real Mafia van de van de x-hike. Zij willen de jaren twintig laten herleven. Gatverderrie. Allemaal poep, pies en snot! Het is de q-hike, joepie de poepie. En nu kan dan iedereen gaan lopen.

Terugblik

Vorig jaar was deze kampeerboerderij in Ellertshaar ook bomvol met allemaal scouts. Van 19 t/m 21 oktober 2002 was de 40ste NHW! Er waren toen 8 hikes, net als nu dus. Al die hikes hadden natuurlijk een enorm leuk thema.

De a-hikers deden massaal mee aan Scout Maker The Battle. Er was een douane spel op de vrijdagavond en natuurlijk een hoop gewandel op de zaterdag en zondag. Op de zaterdagavond was er een traditionele bonte avond, waarbij de scoutmakers hun talenten aan heel de wereld konden laten zien. De battle was hard, maar uiteindelijk kwam er een perfect koppel scoutmakers uit de strijd!

Bij de b-hike waren Sjors & Sjimmie de baas. De koppels en trossen deden op de vrijdagavond een groot postenspel in het donkere bos. De Sjors & Sjimmies maakten 's nachts weinig gebruik van hun tentjes (als we hun verhalen moesten geloven) en dus was het overdag extra zwaar. Maar gelukkig kwamen ze zondags allemaal weer bij de kampeerboerderij terecht.

Er was ook een hele coole disco in Ellertshaar afgelopen jaar. De c-hikers waren allemaal in hun vetste glitteroutfit en met hun strakste

vetkuiven gekomen om zich een weekend te laten vermaken. Ze moesten dansend het hele bos door en met de discobeat op de achtergrond deden ze menig leuke post.

"One day fly". De Woudlopershike begon op de vrijdagavond al met een stevige tocht. Zaterdag moesten ze over een trappersbaan heen (en natuurlijk weer veel lopen) en zelfs het water in. En zondag was er nog een heuse galabaan voor de d-hikers met natuurlijk een kabelbaan tot slot. Er liepen ook een hoop zwervers door de Ellerhaartser bossen. De f-hikers

kwamen allemaal in gescheurde broeken, kapotte schoenen, hun slaapbenodigheden in een plastiek zakje of zelf in een winkelwagentje. Gelukkig waren de zwervers wel gewend om in barre omstandigheden te overleven, dus voor de f-hikers was deze hike een peuleschil.

Over het NHW-terrein scheurde ook een groep angstaanjagende Hells Angels rond. Zij reden in groepjes op hun Harleys door het bos. Helaas waren er nogal veel groepjes die de verkeerde kant op reden, maar uiteindelijk kwamen alle g-hikers uitgeput weer aan.

Verbazingwekkend genoeg was er een hele groep bejaarden uitgerukt om de NHW op te fleuren. Deze ouden van dagen weerden zich kranig. Ondanks slecht weer en menig lichamelijk ongemak liepen zij vele kilometers. Er waren zelfs q-hikers met een rolstoel! Tenslotte was er een x-trahike, die door de politie bemand werd. Deze politiemannen en -vrouwen deden koelbloedige reddingsacties in bos- en berglandschap.

En natuurlijk waren er allemaal andere mensen die mede verantwoordelijk waren voor de spectaculaire hikes van 2001!

ALGEMEEN

Rooie overalls

Wie zijn toch al die mannen en vrouwen in die rode overalls? Dat is de Fraeylema groep uit Slochteren. De Fraeylema groep bouwt alle posten en

trappersbanen op, waarvan de scouts hier op de NHW veel gebruik maken. Zij rijden op die rode trekkers het bos in met karren vol pionierpalen en hout. Er gaat af en toe wel iets fout (een trappersbaan die drie kruispunten te ver stond...), maar daar kunnen zij vaak ook niets aan doen. Maar als ze iets neer zetten, dan is dat goed!

Keukennieuws

Het was al vroeg te ruiken dat er grote activiteit in de keuken plaatsvond. De sterke knoflook en ui geuren werkten bij menigeen op de traanbuizen. Maar dit alles was het resultaat meer dan waard. Er stond een fantastisch Turks diner op het menu. De keuken werd bevolkt door acht mensen waarvan er twee op studiereis naar Istanbul zijn geweest. Wat een toewijding!! Een grote pluim voor deze acht topkoks die voor 272 magen een uitstekende prestatie hebben geleverd.

Turks menu:

Istanbul Pilavi

Sis Kebab

Stoofschotel met kip en perzik

Pilaki met yoghurt knoflooksaus

Baklava (nagerecht)

Overleven?

Er scheen een auto rond te rijden op de NHW die dit weekeinde niet mocht overleven. Dat is ook uitstekend gelukt! Wanneer je met de auto een paar keer over de kop slaat en met een paar man op het dak gaat staan springen wordt het helemaal niet moeilijk. Als je dan nog een paar mensen uitnodigt om gezellig tegen de auto te gaan schoppen, slaan, trappen en de auto kopstoten geeft, heb je je doel al bijna bereikt. Het schijnt een traditie te zijn van de Chauken, want ze hadden altijd Twingo's die ze in een weekeinde aan stront reden, maar die mogen ze inmiddels niet meer huren. Daarom hebben de Chauken gewoon zelf een auto voor 100 Euro gekocht. Je moet het maar leuk vinden.

De bar

Het afgelopen weekeinde stond een vijftal mannen, gekleed in niets verhullende berenvelletjes, luipaardvelletjes en bontmutsen achter de bar, om alle posthouders, hikeleiding en noem maar op, van een natje en een droogje te voorzien. Elke avond was het weer een gezellige boel, met een heleboel leuke herrie uit die grote boxen. Zaterdagavond was er een rockbandje ('Rent a band') die een stel leuke nummers produceerde. Maar helaas, aan alle leuke dingen komt een eind, daarom werd iedereen rond 4.00 uur eruit geschopt zodat de barluis alles konden opruimen en van hun welverdiende nachtrust konden genieten.

Wist je dat...

- Harm Scharft de beschermheer van Jacco Scheper is?
- Jan-Willem best wel een lekker ding is?
- het 's nachts best wel koud kan zijn?
- hopman Klaas-Jan als ei is doorgebroken?
- er 15 liter koffiemelk en 20 pakken suikerklontjes zijn opgemaakt?
- er 150 broden zijn opgegeten?
- Nienke Zeedijk zich (volgens eigen zeggen) netjes heeft gedragen?

In den spreekwoordelijken olie

Kijkt! Dear roept den nachtegaal in den olmen! Een enkel teken dat den nacht reeds gevallen isch. Mear genoeg gebazeld, pret ende jolijt dient zich niet zelf aan. Dit moet gezocht en wellicht gevonden worden in de lokale taveerne, waar zaterdagaevond een illuster ensemble speelt met den naam 'Rent a band', wat zooveel betekent als 'Pacht een groep troubadours'.

Mijn vermoeden isch dat deze pretverzorgers niet de gewenste gevoelige snaren zullen raken zonder dat ondergetekende de noodige alcoholische consumpties zal nuttigen ende tot zich zal nemen. Dus voorwaarts, op naar den biertap, waar het goudgele gerstenat rijkelijk zal vloeien. Daarom, en enkel daarom zal ik een einde breijen aan deze klucht. Tot op het moment van schrijven heeft ondergetekende zich kostelijk ende prima vermaekt! Dusch kornuiten, dank voor de aengename sfeer en tot spoedig! Drink ende zuip u geen delirium, zodat ik u wellicht volgend jaar wederom kan treffen!
Tabee!

Berend Slachter, Veendam

WEEKEND

Een kennismaking met...

Eindelijk is de NHW weer begonnen, en de a-hike dus ook. De a-hike heet ook wel de beginnershike en is voor scouts die nog nooit een hike gelopen hebben. Het thema is dit jaar 112 Weekend. Op vrijdagavond om half zes moesten de deelnemende kandidaten zich al melden bij hun 112 Weekend hikeleiding. Allereerst moesten de

tenten worden opgezet en daarna volgde een spannend kennismakingsspel. Het leek wel wat op krantenmeppen, maar het heette dassenmeppen. Iemand stond in het midden van de kring met een das in z'n hand.

Als hij mazzel had, mocht hij iemand heel hard met de das slaan en leerde tegelijk ook nog de namen van de andere scouts. Er was vrijdagavond ook nog uitleg over route technieken. Er werd wat verteld over de strippenkaart, de boter, kaas en eieren route en de kruispuntenroute. Daarna moesten de a-hikers in hun koude tentjes en warme slaapzakken kruipen.

Aan het woord...!

Romy en Nynke van scoutinggroep Burdine uit Makkum hadden heel veel zin om hun hike te gaan lopen. Ze moesten bij post 1 verbandjes aanleggen. Ook waren ze blij dat

ze hun eerste post eindelijk hadden bereikt, want ze waren al twee keer fout gelopen.

Onderweg moesten ze ook nog eens een ei meenemen dat niet kapot mocht gaan. Ze werden trouwens vannacht om half 4 wakker, ze dachten dat het al half negen was en dat ze snel op moesten staan. Gelukkig niet dus...

1^e dagtocht door de kou

Zaterdagmorgen ging het grote noodalarm af, want het was tijd om

op hike te gaan. Sommigen hadden wel wat moeite om het warme nest te verlaten. Na het ontbijt maakte iedereen zich klaar, want vandaag moesten er weer velen gered en verzorgd worden.

De eerste dagtocht begon al om 9.00 uur in de bittere kou, maar de 112-weekenders hadden er hartstikke veel zin in. Een reddingswerker laat zich niet door een beetje koude tegenhouden tenslotte. Sommige koppels liepen in het begin wel een beetje verkeerd, maar ze kwamen toch allemaal bij de juiste posten terecht. De 112 weekenders moesten allerlei

hindernissen nemen en uitdagingen aangaan.

Er werd met eieren overgegooid en lijken werden gemummificeerd. De doden worden in Ellertshaar kennelijk niet gewoon begraven. De brancardrace was enorm spannend en gelukkig kwamen de patiënten veilig en wel aan in het ziekenhuis.

Om wat op krachten te komen konden de reddingswerkers de dorst lessen bij de ranjapost. Al deze opdrachten moesten natuurlijk zo goed mogelijk worden uitgevoerd om veel punten te kunnen verdienen.

Koude-Alarm Nacht-Alarm

“Brrrrr! Brrr! Brrr!”

“Slaap je al?”

“Nee, brrr, brrr!”

“Waarom dan niet?”

“Nou, het is zo vreselijk kkkkoud vannacht.”

“Ja, ik denk dat ik bevries.”

“Moet ik 112 bellen?”

“Brrrrr! Bijna! Brrrrr!”

“Zullen we een vuurtje in de tent maken?”

“Brrr! Volgens mij is het tijd om op te staan.”

“Nou, laten we ons dan warm maken met ochtendgymnastiek”

“Brrr! Goed idee!”

WAARSCHUWING:
BIJ KANS OP
BEVRIEZING BEL: 112!!

Hallo!!

Wij vinden het leuk omdat je alles mag. Maar wij vinden het niet leuk dat we verkeerd zijn gelopen met de hike. Toen we weer op het goede spoor waren kwamen we de mensen van het NHWkrantje tegen. Van Rik de Haan en Bram van Houten.

P.S. Frylema is de best

De uitvalsbasis

De tweede werkdag van de vrijwillige reddingswerkers en de dokters zat er op. Dokter Johanneke en dokter Hanneke gaven iedereen een plek om te kamperen en te koken. Er werden 3 sterren maaltijden gekookt. Zo was er rijst met twee sauzen en knakworst en boerenkool met rookworst.

Als gezondheidsdeskundigen werd er door Johanneke en Hanneke uiteraard gedacht aan de schijf van vijf. Er moest daarna afgewassen

worden. Maar er is ook wel wat tijd voor ontspanning na zo'n dag hard werken. Toen alle magen gevuld waren was er een samenkomst in de groene tent. Hier werden oefeningen en spellen gedaan waarbij het geheugen enorm op de proef gesteld werd. De koppels speelden: 'Ik ga op noodhulp en ik neem mee...' De koppels moesten zich hierna rondsluipend tegen de Dodende straal weren. Daarna gingen de reddingswerkers heel stilletjes slapen.

Dokter Johanneke en dokter Hanneke vonden dit te saai en te braaf en besloten iedereen de volgende ochtend 20 strafpunten te geven. Zij hadden namelijk allerlei mopperbuien en straffen bedacht en konden hiervan niets gebruiken.

De laatste tocht

Zondagmorgen kropen de reddingswerkers bibberend uit hun tent. Ze begonnen aan hun laatste dagtocht. Eenmaal aangekomen bij post 1 moesten de koppels en troppels over de trappersbaan, met een buikschuif en een apenbrug. Ze kwamen al snel aan bij post 2, omdat de afstanden tussen de posten deze dag niet zo groot waren. Daar konden ze weer alles uit de kast halen om mensen te redden en verzorgen, want hun EHBO-kennis werd getest (EHBO = Eerste Hulp Bij Ongelukken). Bij de derde post werd het spannend toen de reddingszwemmers zichzelf en hun slachtoffers in veiligheid moesten brengen. Ze konden allemaal weer even op krachten komen bij de post 4. Gelukkig was het nog niet zo erg

met onze helden gesteld dat ze hun collega's van de ambulancedienst moesten laten komen.

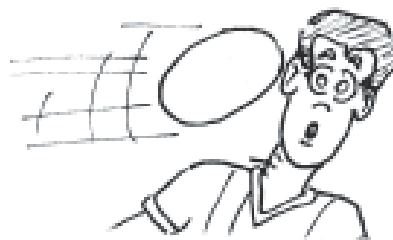
De reddingswerkers hadden onder-

tussen ook nog wel even tijd om een paar beruchte Nederlanders te identificeren. Gordon, Daphne Deckers en Daan Schuurmans werden moeiteloos herkend. De koppels bereikten zowat het vriespunt toen zij ook nog een waterestafette moesten houden, maar iedereen kon daarna snel weer naar de kampeer-boerderij. We kunnen tevreden vaststellen dat er dit weekend weer vele levens gered zijn en dat iedereen heelhuids is aangekomen.

Wist je dat...

- Rosanne en Rianne een ei acht meter ver kunnen gooien?
- Sanne en Mariëlle zelfs negen meter haalden?
- koppel zestien zelfs goed konden lopen terwijl ze zes plaatjes hadden gemist?

Wilde Westen

Cowboys en indianen: strijdbijl (voorlopig) begraven!

De cowboys en indianen van de B-hike verzamelden zich vrijdagavond bij de caravan. Iedereen was ongeduldig en had zin om te beginnen, maar de hike-leiding liet nog even op zich wachten. Ook Richard de Vries van de Fivelgroep had er nog niet zo veel zin in. Hij kwam hier voor de lol en om veel snoep te eten. Zijn koppelgenoot, die liever niet met zijn naam in de krant kwam, dacht er net zo over. Ruben en Bert van de Zwervers Groningen hadden er wel zin, vooral in de maaltijd van zaterdag. Ze hadden namelijk twee hamburgers, knakworstjes, krieltjes, chips, marsh-

mallows en drop (om de posthouders om te kopen) bij zich.

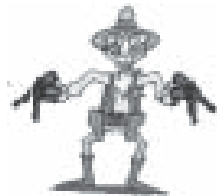
Voor de vitamientjes hadden ze gelukkig ook nog een stuk komkommer bij zich. Ruben liet verder nog weten dat hij een leuke vriendin zoekt. Toen iedereen in de sfeer van het Wilde Westen was gekomen door de cowboymuziek op de achtergrond, gingen de cowboys en indianen de 'strijd der stammen' spelen. Speciaal voor dit weekend was de strijdbijl begraven en waren de revolvers in de holsters gedaan. De cowboys en indianen gingen samen veertjes smokkelen en ontdekten zo dat ze erg goed konden samenwerken.

Even leek het alsof Vera en Eva vroegtijdig uitgeschakeld waren, gelukkig was het probleem alleen maar een losse veter! Veel cowboys vielen in de greppel en sommige indianen hadden het zo koud dat ze

niet eens meer hard konden rennen. Toch had de tweede groep nog 43 veertjes kunnen smokkelen. De eerste groep had het zelf gepresteerd om 53 veertjes door het woeste terrein te smokkelen! Na deze sportieve wedstrijd besloten de cowboys en indianen om in hun wigwam te kruipen. Voordat ze sliepen werden er natuurlijk nog spectaculaire revolververhalen en oude stamlegenden verteld...

Indianendansers gevraagd!

Frank, Mike, Christian en Martin komen tegelijk aan op post 5. Ze zijn allemaal lid van de Trappers uit Hoogezand. Onderweg zijn ze de meest vreemde dingen tegengekomen, zoals een man die paddestoelen fotografeerde en gorilla's (die eigenlijk koeien waren). Koppel 6 heeft helaas de noodbrief moeten openen; ze waren de weg helemaal kwijt. Bij post 5 moet iedereen een indianendans bedenken. Frank en Mike verzinnen ter plekke een ritmische krijgsdans. Christian en Martin willen een warmtedans uitvoeren omdat het zo koud is. Helaas wordt het niet veel warmer in

de omgeving, maar Christian en Martin hebben wel lekker warme voeten gekregen! Neshanka en Dominique willen een regendans laten zien, maar de posthouders vinden dat een slecht plan (terecht! - de redactie). Neshanka en Dominique hebben gelukkig meer op hun repertoire staan en voeren een rituele koeiendans uit. Alex en Arnout waren alvast naar het eindpunt van de route gegaan. Nog net op tijd

schoot hun te binnen dat ze ook nog posten moesten doen! Op post 5 dansten zij de 'symmetrische vogeldans'. Na deze post gingen de indianen en cowboys op zoek naar hun slaappleaats...

ZOEK!

Bij de cowboys en indianen in het wilde westen zijn zaterdag veel dingen zoek of kwijt. Een kort overzicht van de vermiste items:

- paard zoek! 's Ochtends komt het

bericht door dat het paard van de dierenarts in Schoonloo zoek is. Onmiddellijk worden de cowboys van de b-hike ingeschakeld om het paard op te sporen en het met hun lasso te vangen.

- 5 koppels zoek! Op mysterieuze wijze zijn vijf koppels tussen post 3 en post 4 van de aardbodem verdwenen. De FBI van de c-hike wordt zelfs ingeschakeld en na een paar uur zijn vier koppels toch terecht. Koppel 13 wordt pas om 18.00 uur weer gevonden!

- de weg kwijt! Ook de posthouders van de b-hike hebben het moeilijk. Een clown van de f-hike wijst Ingrid, Arnout en Matthijs de verkeerde richting aan (waarschijnlijk expres - red.). Hierna raken zij volkomen de weg kwijt en vier uur later staan ze eindelijk op de goede post.

OPSPORING VERZOCHT:

Houd jij een paard in je tent verborgen of ken je iemand die een paard in z'n slaapzak heeft verstopt? Meld jezelf of de verdachte bij het CROP (Comité Red Ons Paard) in Schoonloo. Het gaat om een groot uitgevallen, donkerbruin paard. Bij voorbaat dank.

Wilde Westen

Raadsel:

Hoe heet de koppelgenoot van Richard die niet met zijn naam in de krant wil? (Tip: kijk voorin de krant voor de deelnemerslijst.)

Eindelijk vrede?

Alle logboeken zijn ingeleverd en de cowboys en indianen maken zich op voor de laatste beproeving. Sommige logboeken hadden de vorm van pijlenkokers, andere waren geheel digitaal geupdatet. Ook indianen gaan met hun tijd mee!

De logboeken worden beoordeeld op originaliteit, vormgeving en inhoud. De cowboys en indianen staan vroeg op voor de eerste opdracht: paardrijden op een echt paard! En als

het gelukt is om boven op zo'n beest te zitten, blijkt het nog best moeilijk. Gelukkig zit paardrijden cowboys en indianen in het bloed en al gauw klinkt het getrappel van paardenhoeven over de prairie. Hierna staat pijl- en boogschieten op het programma. En nee, het was niet de bedoeling om op elkaar te schieten. Het oplossen van een indianengeheimschrift gaat de meeste indianen goed af; de cowboys hebben er wat meer moeite mee. Omdat ze vanochtend geoefend hebben in paardrijden, mogen de cowboys en indianen 's middags paardrijden op echte posthouders! De middag wordt besloten met een

galabaan. Sommige cowboys en indianen roken samen de vredespijp. De rust op de prairie lijkt wedergekeerd. Zou de strijd weer opklaaien of zou er eindelijk vrede zijn in het Wilde Westen?

Pech onderweg

De indianen en cowboys moesten vandaag de nodige moeilijkheden overwinnen.

Aan het lassowerpen heeft Alex veel

blaren overgehouden. Tot overmaat van ramp is zijn tas kapot gegaan. Alex, Arnout, Nishanka en Dominique zijn twee keer bij post 5 aangekomen en dat deden ze vast niet om nog een indianendans op te voeren...

Richard en degene die niet met zijn naam in de krant wil, vonden het niet leuk om zo vroeg op te staan. Per ongeluk zijn ze ook nog eens veel te ver gelopen. Wel wilden ze graag de groetjes doen aan heel Delfzijl en aan de Fivelgroep in het bijzonder.

Ook Hanne en Emma (koppel 9) hebben omgelopen. Hanne is vaak van een hekje gevallen. Telkens als Hanne van een hekje valt, zegt ze WIIIIIEEHH! Dus als je WIIIIIEEHHH hoort, weet je dat Hanne van een hekje valt of over haar eigen voeten struikelt. Vrijdagnacht konden Hanne en Emma slecht slapen, omdat hun buurmeisje bleef kletsen en drie keer moest overgeven. Zaterdag kregen ze ruzie, maar dat hebben ze alweer bijgelegd.

Slapen in de stal?

De slaapplek van de cowboys en indianen is -heel toepasselijk- naast de ranch 'Knollengruun'. De meeste wigwams zijn al neergezet en overal worden maaltijden bereid. Neshanka en Dominique eten boerenkool. Dominique heeft goed nieuws: niemand uit hun groepje snurkt! Ze doet de groetjes aan haar broer Wilco, die de F-hike loopt. Bas en Kjeld maken een stevig Wild-West-gerecht; de ingrediënten zijn soep met noedels, pannenkoeken en hamburgers. Vanavond gaan ze kijken of ze in de stal kunnen slapen, dat lijkt ze warmer dan in de tent. Richard en zijn anonieme koppelgenoot hebben dan nog wat moeite met het opzetten van hun tent, maar daarna gaan ze iets lekkers koken. De cowboys en indianen gaan vroeg slapen, zodat ze fit zijn voor de eindrit van zondag.

Slaapzakdrama eist twee slachtoffers

Bij een dappere poging om de hikelopers een warme nacht te bezorgen, zijn twee slaapzakken om het leven gekomen. Een kanarigele mummyslaapzak kwam in de verdrukking doordat drie deken-slaapzakken hem onder de voet liepen in de haast om in de tent te komen. Een oude rode donsslaapzak kwam door een onbekende oorzaak klem te zitten in zijn eigen rits. Reanimatie mocht niet meer baten. Er zal een onderzoek moeten ingesteld naar de omstandigheden waaronder dit drama kon plaatsvinden.

**TOP
SECRET**

FBI

Ontvoering

Na aankomst gisteravond hebben de FBI'ers hun tenten opgezet, op wat ouwehoeren na ging het redelijk snel. Toen we de tenten hadden staan werden we geconfronteerd met een moordzaak. Mister 'kroket' was ontvoerd. Dit veroorzaakte grote opschudding, want Mister 'kroket' is een zeer belangrijk persoon. Hij regelde aardig veel binnen de krokettenmarkt. Er is een regisseursteam opgericht en er wordt nu intensief gezocht. Eén van de daders werd gelukkig al snel aangehouden en een aantal verdachten ook. De verdachten werden verhoord, maar helaas, ze lieten niets los. Wat wel heel verrassend was, was dat de zoon van Mister 'kroket' ook in het complot zat. Om één of andere reden mocht hij zijn vader niet zo en had hij veel geld nodig om z'n schulden af te lossen. Dus zijn motief voor de ontvoering was in ieder geval duidelijk. De andere dader is nog voortvluchtig en die moeten de FBI'ers dit weekend nog vinden.

Vervolgonderzoek

De FBI agenten waren vanochtend al vroeg op weg, na een lange, koude en vooral gezellige nacht. Om de dader op te sporen waren ze onderweg naar post 1. Daar hebben ze hun kennis van nieuwe opsporingstechnieken opgepoetst. Aan een touw hingen FBI gereedschappen. Deze moesten ze geblinddoekt kunnen benoemen. Maar als echte FBI'er was het natuurlijk

een makkie een FBI-bril, knuppel en pistool te herkennen. Deze toegevoegde kennis bracht het onderzoek een redelijk stuk verder. Helaas kan nog niet meer openbaar worden gemaakt, om het verdere onderzoek niet te belemmeren (gegevens zijn de redactie bekend).

Barre tocht door de bossen

Na een lange wandeling kwamen de agenten aan bij een FBI-station. Hier meldden ze zich aan en moesten ze een quiz maken. Het was een soort theorieles voor de koppels om verder te komen met het moordonderzoek. Het onderzoek schijnt vrij veel van de agenten te vergen, want na deze quiz namen sommige koppels wel even pauze om wat te eten en te drinken. Deze les verschafte de agenten weer nieuwe inzichten en zij gingen vol goede moed op pad. Nadat ze weer een eind hadden gelopen kwamen ze aan bij een ander FBI-station, waar ze heerlijke warme soep kregen en weer helemaal opknapten. Daarna moest er wel een fysieke test in de vorm van een trappersbaan gedaan worden. Door sommige agenten werd deze test maar met moeite doorstaan. Na een compliment van de fysieke trainer konden de agenten er weer tegenaan en gingen de koppels verder om hun missie te volbrengen. Dat een moordonderzoek nog niet makkelijk is werd duidelijk toen een volgende hindernis de FBI-agenten op de proef stelde. Over deze 'secret mission' volgt hieronder een ooggetuigenverslag.

"We kwamen aan bij post 5 en daar was het de bedoeling om vlot te varen, maar bijna niemand durfde. Er waren 4 FBI'ers die het hebben geprobeerd, maar er zijn helaas 2 agenten nat geworden en de andere 2 agenten hebben het gehaald. Toen de FBI-

agenten zich hadden omgekleed liepen ze vrolijk verder. Wij gingen niet vlotvaren, maar we gingen even zitten om op de kaart te zoeken hoe we straks weer verder moeten lopen. Voordat wij, agenten van C16 en nog wat andere koppels, verder gaan, gaan we eerst ff eten".

C16, Lotte van Koppen en Laurens van Zijl-de Jong, Schultegroep Diever

zwoegen en zweten

Stelt de FBI tegenwoordig niet meer zulke hoge eisen hun agenten? Hoe is het mogelijk, dat er nog moorden worden opgelost als de FBI-agenten bang zijn voor een nat pak? Waarschijnlijk komt het allemaal wel goed, want de agenten zijn zeer gemotiveerd. Na zwoegen en zweten gingen de agenten verder met hun missie. Bij de shooting experience voldeden ze hun plicht en keken ze al uit naar een plezierige avond. Maar toen ze bij de secret code aankwamen werden ze weer verrast met een leuke opdracht en die.....is geheim!!! Na vele kilometers afgelegd te hebben konden de agenten eindelijk hun kamp opslaan voor de nacht. De tenten stonden snel en toen kon het koken

beginnen. Dat was nog niet gemakkelijk, omdat een straffe wind de gasbranders vaak uit blies en het nog best lang duurde voordat er gegeten kon worden. En daarna konden de FBI'ers eindelijk hun comfortabele bedje in duiken en

**TOP
SECRET**

F B I

Mietjes

Wij, Joni en Carolijn, staan bij post 5. Hier moeten de FBI-agenten(tes) van de ene oever naar de andere oever, door middel van een vlot. De FBI-agenten waren erg verbaasd dat ze dat moesten doen en daar waren wij verbaasd over. Uitzonderingen daargelaten, vonden wij ze allemaal mietjes! (degenen die niet wilden/durfdn). De echte DIE HARD FBI-agenten waren Enno-Jan (Havik) en Martijn (Veendam). Zij hebben het droog gehaald. Twee anderen zijn in het water gepleurd. Op dit moment zijn nog niet alle FBI-agenten geweest. Onze moraal is dan ook: waarom gaan ze op hike als ze zo negatief en chagrijnig zijn? Daarom hopen we dat ze morgen vrolijk zijn. En tot slot: we hebben heerlijke hamburgers gebakken in onze tent op wielen.

Joni en Carolijn

Eikelgevecht

Op het subkampterrein van de c-hike werd door hikeleider Martijn een eikelgevecht georganiseerd. Hij liep rond met een bordje 'Eikel' op zijn

voorhoofd. Iedereen die het hardop las, werd hardhandig op de grond gewerkt, met name de hikeleiding en ex-hikeleiding. Wat hiervan het nut was, is nog steeds niemand bekend. Maar het schijnt een traditie te zijn/worden. Als je dus iemand ziet lopen met een bordje 'eikel' op zijn voorhoofd, maak dan dat je wegkomt voordat jij ook een eikel tegen je kop krijgt!

FBI-MEMBERS ware egelvrienden

Tijdens een geheime missie werden zaterdagavond de laatste FBI-member-groepjes onderschept. Tot het laatste moment weigerden deze members hun noodenvelop te openen en

deze geheime informatie prijs te geven. Één groepje had nog een egel gered van de onveilige Drentse wegen. Safety First bij de FBI!

Elke hint is belangrijk

Toen we bij de FBI-post aankwamen, konden we het archief induiken waarin de voet- en handafdrukken van alle misdadigers waren verzameld. Voorzien van deze informatie gingen wij het bos in om boeven op te sporen. Verder lopend kwamen wij een paar FBI posten tegen maar pas bij post 7 kregen wij een belangrijke aanwijzing voor de oplossing van een ontvoering. De oplossing was op het water te vinden. We moesten het water op. Na het oppompen van een roeibootje peddelden we een groot meer op. Daar hing een kikkerbeeldje - opnieuw een raadsel! Maar, als echte FBI'er volg je natuurlijk elk spoor, ook al is het nog zo klein. Ietsje verder bereikten wij FBI post 2, waar wij heldhaftig een boom in klonnen. Door verdere sporen in de bossen te volgen voltooiden we uiteindelijk onze opdracht.

De FBI'ers (incognito wegens veiligheidsredenen)

Reputatie

De reputatie van Sineke van de Drostengroep is helemaal naar de kloten. Zij weet niet hoe het kan, maar het is zo. De krant mocht hier niks over schrijven en dat gebeurt ook niet, want als het wel zou gebeuren, dan zou haar reputatie helemaal naar de knoppen zijn.

Gitaar spelen

Zaterdagnacht zaten een aantal mensen buiten op een picknicktafel om 4.30 uur gitaar te spelen. Op dat moment kwam er een 'enge' man

aangelopen en die vroeg of ze helemaal gek waren. Zij zeiden van niet, waarop de man vroeg of er nog iemand nuchter was. Zij zeiden dat niemand meer nuchter was. Waarop de man vroeg wie er hier de leiding had en of die nuchter was.

Zij zeiden dat er niemand bestond die aan die eisen voldeed. Uiteindelijk vroeg de man of ze dit muzikale intermezzo niet binnen konden voortzetten.

Maar het was al te laat, de sfeer was al verpest, dus zijn ze maar netjes gaan slapen.

FEESTJE

Ballonnen scheren

Feest werd er gevierd dit weekeinde en goed ook. En dat omdat de D-hike in deze formatie 5 jaar bestaat. Reden genoeg dus om een feestje te bouwen. Drie koppels vonden dat zelfs reden genoeg om vooraf zo te feesten dat ze te ziek waren om nog deel te kunnen nemen aan de NHW. Na het openingswoord gingen de koppels & troppels op pad. Na een leuk eindje lopen kwamen ze bij de alom gevreesde controle post: nog even snel die strijker afstrijken, dat biertje wegtikken en de stafkaarten in je geheugen opslaan en daarna opbranden. Omdat er bij geen enkel feestvarken illegale feestspullen werden gevonden is dit wat er waarschijnlijk gebeurd is. Het kan natuurlijk ook zo zijn, dat ze niks hadden meegenomen.

Bij post 2 was de feeststemming al

weer aanwezig. De auto van de posthoudsters was letterlijk en figuurlijk opgetuigd als feestvarken. De activiteit op zich was niet zo feestelijk: via een touw de boom in, vanaf daar de buikschuif op en dan overstappen op een apebrug. Slecht 2 koppels/troppels wisten deze volgorde succesvol af te leggen. De rest probeerde het in de omgekeerde volgorde.

Maar hier haalden velen het einde niet eens. De posthoudsters hebben zelf enkele feestvierders de boom uitgepraat. Troppel 2 heeft nog getracht om een feestelijk dansje uit te voeren op een Duits lied dat over kokosnoten ging.

Uiteindelijk moesten de koppels vanaf post 4, waar ze een ballon moesten scheren (en waarbij niet alleen de

ballon scheerschuim op zich kreeg), via een vrije route naar het subkamp lopen. Toen koppel 12 weer bij "de Klonie" uitkwam, geloofden zij niet dat

de kampeerboerderij het eindpunt was. Na wat rondzwerven kwamen ze er toch achter dat het eindpunt van de eerste avond hetzelfde was als het beginpunt. De jongens van koppel 11 wilden nog diegenen bedanken die om 3.45 uur luidruchtig op het subkamp aan kwamen en ervoor zorgden dat het halve subkamp wakker werd.

Wist je dat:

- Diederik en Willem zich ergeren aan MacGyver (ook bekend als de stoere boomomdrukker), een kerel met lang blond haar die lijkt op een bosjesman?
- Diederik en Willem de auto van Maartje en Willem op zondag gaan wassen voor extra punten?
- Deze zelfde personen de haringen van hun tent zijn vergeten?
- De d-hikeleiding een auto van de krant uit de modder moest trekken?
- Degene die in de auto reed niet Martijn Bijlholt was?
- De lopers met natte kleding denken dat de hikeleiding de natte kleding gaat wassen (terwijl het alleen maar gedroogd gaat worden in de kampeerboerderij)?
- De subkampleiding bezoekers zeer gastvrij onthaalt met koffie en warmte?
- Bas en Mark (koppel 13) ontzettende lol hebben tijdens de hike en dus eigenlijk de 'gangmakers' zijn van het feest?
- Bas in de sloot is 'gepleurd' terwijl hij zei: "Oh, we kunnen hier ook wel *PLONS*?"

- Dennis en Peter (koppel 14) niets meegemaakt hebben tijdens de hike en eigenlijk van bocht tot bocht liepen in de hoop in de volgende bocht eindelijk het einde te bereiken?

- Wouter in het water is gevallen en dat dat zijn eigen schuld was, omdat hij op het vlot wilde?

- Thimo, Riemen en Wouter vrijdagnacht geslapen hebben met knieën in de rug, armen in de maag en hoofden in de slaapzak?

Nat, Natter, Natst

Zaterdagochtendvroeg (8 uur) vertrokken de eerste feestbeesten vanaf het overnachtingsterrein. Sommige 'party animals' hadden niet al te veel slaap gehad door de kou en/of de gezelligheid. Volgens de subkampleiding was het namelijk een kippenhok. Hierdoor hadden de meeste hikers wat startproblemen. Gelukkig konden ze bij de eerste post hun spieren opwarmen met een aardige trappersbaan.

Tijdens de route van post 1 naar post 2 gebeurde niets speciaals; ook omdat de route nagenoeg gelijk was aan vorig jaar. Echter bij post 2 was er genoeg te beleven. De posthouders hadden zo lang moeten wachten dat ze zelf een feestje hadden gebouwd.

Met wat in het bos gevonden restafval, hadden ze hockeysticks gemaakt en waren de kou uit hun botten gaan verdrijven met een sportief partijtje hockey. Zij zelf noemden dit bezigheidstherapie. Voor de meeste feestgangers was deze 'Klim via het touw omhoog - ga dan over de balk - klim weer naar beneden - en spring dan uit het touw als een turner' net iets te veel gevraagd van de verkleumde spieren. Daarom probeerden de meesten op creatieve wijze punten te verzamelen. Een hiker van koppel 2 legde bijvoorbeeld als een volleerd turner zijn benen in de nek. Hij leek sprekend op Adriaan,

FEESTJE

terwijl hij toch echt de D hike liep. Post 3 was deze dag het spectaculairst. Hier was het in eerste instantie de bedoeling dat je met een honkbalknuppel een bal het Loo-meer in sloeg om vervolgens de bal op te halen met behulp van een één-mans vlot.

Dit is later veranderd omdat het allemaal wat te lang duurde. Daarom moesten de hossende koppels naar de pilaar toe peddelen en weer terug. Hierbij kwamen uiteraard de nodige natte pakken.

Willem van de Fraeylema was er goed in gegaan, maar Marlies van de Woudlopers-Kipling had de grootste blunder te pakken. Ze probeerde origineel te zijn door een liedje te zingen voor Maartje & Wilrieke. Dit deed zij echter zo enthousiast dat haar vlotje kapseisde. Gelukkig had ze droge kleren mee, want lopen met dat ijszig koude weer is geen pretje.

Oud Hollandsch

De routetechnieken die volgden waren zowel creatief als lastig. Een ballonetjesroute is inderdaad ontzettend creatief, maar helaas was deze (volgens de lopers) helemaal fout. Daarnaast hadden de meeste moeite met het gespiegelde oleaat.

Het feestvieren kwam pas goed op gang bij post 4. Ouderwets hollandsche spelletjes waren uit de kast gehaald om er voor te zorgen dat de stemming optimaal bleef. Het aloude zaklopen, spijkerpoepen en de 'ei-op-een-lepel-in-je-mond-race'

zorgden er voor dat ondanks de kou iedereen de lol van het lopen nog wel in zag.

Terwijl de subkampeiding hun magen vulde met een uitsmijter in 'de Haven' werd de eetlust gestimuleerd van de hikkers op post 5. Hier konden de magen gevuld worden, mits de handigheid in huis was, door het koekhappen.

De magen van Diederik, Willem, Coen en Anne(koppeld 11 en 12) kregen zelfs meer, omdat eenjarige posthouder zo lief was om ze per koppel een halve pannenkoek te geven.

Smerig

Diederik en Willem waren niet erg te spreken over post 6. Geblinddoekt moesten zij, door te ruiken, bepalen wat voor stoffen er in de diverse potjes zaten. Ze noemden onder anderen tabak, zuurkool, vis en ranzige mayonaise.

Ook bij post 7 waren de meeste hikkers niet echt meer vrolijk. Hier konden ze alvast gaan oefenen voor de galabaan van morgen: de mini-galabaan, bestaande uit een buikschuif met hoeken, een gekruiste apenbrug, bewegende onderdelen en een kabelbaan die ervoor zorgde dat de nog aanwezige schone T-shirts en truien helemaal besmeurd werden met modder. Dit tot groot vermaak van Maartje en Wilrieke.

uitsmijter

Terwijl de subkampeiding heerlijk aan het opwarmen was in hun bungalow en zij nog steeds aan het nagenieten waren van hun overheerlijke uitsmijter, kwamen de eerste koppels

al weer aan op het subkampterrein. Na de gebruikelijke aanmeldingsprocedures, uitrustperiodes en het 'tentopzetgebeuren', konden de feestvierders beginnen aan hun feestmaal.

Van 2 componenten boerenkool met worst tot de wat meer luxere gerechten, zoals een voorafje van borrelhapjes (kaas, worst, komkommer en borrelnootjes), met als hoofdgerecht een struikmaaltijd Macaroni en als dessert roomsoesjes met smarties. Ook waren er meer exotische gerechten zoals kaasworstjes.

Onder het genot van Jovink en de Voederbietels kon een ieder genieten van een welverdiende feestmaaltijd en een welverdiende nachtrust.

Afzien

Op zondagochtend stonden de feestvierders aardig vroeg op. Dit ging dit keer niet al te moeilijk, aangezien iedereen zaterdag te moe was om ook 's avonds een feestje te vieren.

Deze dag zat er helaas weer een fout in de route. Een van de routes vermeldde dat de feestvierders naar Elp toe moesten. Maar waar ga je heen als er 2 richtingen naar Elp zijn? Gelukkig liep vandaag de route verder OK. Alleen was het nog even afzien op de galabaan, maar daarna kon iedereen heerlijk uitrusten op de kampeerboerderij.

Bassie & Adriaan

Ontmoeting met weekendtype

Op vrijdagavond stonden Bassie en Adriaan op het podium en verwelkomden alle dappere Zwerfhikers van dit jaar. Ze kwamen net terug van een vakantie naar Kreta en hadden het uiteraard moeilijk met de temperatuur in Ellertshaar. Want net als alle andere Bassies en Andriaans hadden ze gehoopt op een lekker zonnetje. Op Kreta hadden ze zich met allerlei rare liedjes een nieuwe taal eigen gemaakt, namelijk het Grieks. Nu waren ze in Nederland om een tocht te lopen, maar er was een ernstig probleem. De routebeschrijving was namelijk verdwenen. Hoogstwaarschijnlijk waren er pikkeboeven in het spel. Iedereen moest dus op zoek naar de route. Onderweg had Bassie slagroomtaarten georganiseerd, waarmee de koppels mochten gooien. Later op de avond druppelden de koppels binnen op de kampeerplek, de laatste om half twee 's nachts.

Koppel 17 (Werner en Joost) moest duidelijk nog wennen aan het zwerfbestaan, ze belden dat ze verdwaald waren. Maar zelfs nadat ze wisten dat ze naar Elp moesten lopen, durfden ze nog niet op pad. Een tweede telefoontje naast een paddestoel waarop stond 'Elp 2,8 km' werd gepleegd. Uiteindelijk lukte het zelfs koppel 17 om de slaapplek te vinden. Daar ging iedereen zijn tent in, en één koppel ging onder zeil.

Weekeindtype test: heb je de goede hike gekozen?

Er zijn immers zoveel mogelijkheden, dat de keuze niet meevalt. Als hulp voor volgend jaar, kan je deze test invullen en ontdekken wat voor weekeindtype jij bent:

- 1) Hoe slaap je het liefst?
 - A) Hotelkamer, bij voorkeur Penthouse
 - B) Op 'n gezellige kampeerplaats
 - C) Waar 't uitkomt
- 2) Welke omschrijving past't beste bij jou?
 - A) Je weet graag waar je aan toe bent, je agenda is je beste kameraad.
 - B) Je hoort graag van anderen wat je moet doen.
 - C) Je plukt de dag zoals deze komt.
- 3) Hoe vind jij je weg door't leven?
 - A) www.routeplanner.nl
 - B) Met aanwijzingen van oleaten en bolletjes en pijltjes
 - C) Route?? Plannen??? Lopen!!!
- 4) Wie zijn Bassie en Adriaan?
 - A) Mijn cavia's
 - B) Twee nieuwe LPF politici
 - C) Mijn twee grote jeugdvrienden: de clown & de acrobaat
- 5) Wat doe je 't liefste in een herfstweekeind?
 - A) Huiswerk
 - B) Voetballen en de kroeg in
 - C) Met'n kameraad door de bossen van Drenthe struinen

Uitslag

Meerderheid A:
type huismus

Wij vragen ons af hoe je dit krantje onder ogen hebt gekregen, één ding staat vast: Je bent geen scout. Het is ons advies je in de toekomst ook niet met scoutingactiviteiten in te laten

Meerderheid B:

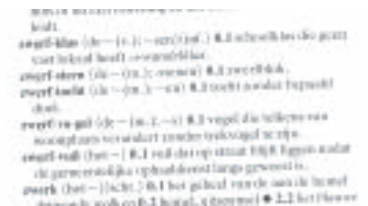
Type NS wandeltocht

De D-hike is een activiteit die uitstekend bij je past. Gezellig georganiseerd de natuur in.

Meerderheid C:

Type avonturier

Welkom bij de zwerfhike, deze hike is

je op het lijf geschreven. Je beslist graag intuïtief waar je heen gaat, zeker is dat het in de frisse lucht zal zijn.

Clowns op pad

Na een koude nacht met een vrieswind uit Grollo gingen alle koppels weer op pad. De route was waarschijnlijk nog steeds in handen van gemene pikkelboeven, maar de vraag was natuurlijk welke. Het zou Archibald Chagerijn kunnen zijn of vlugge Japie. Ook is er uit de bossen geluid gehoord dat klonk als 'Drommels, drommels', zoals jullie allemaal weten zijn dat de Baron en B1 nul nul... Alle koppels kregen de opdracht vandaag Robie de Robot te maken. Er werd dus creativiteit gevraagd. Om 12 uur was er'n ontmoeting met alle koppels. Hier konden ze eten en elkaar schminken; het werd een vrolijk gezicht met alle clownen. Dit maakte Bassie reuze blij. "Alles is voor Bassie! Alles is voor Bassie!" was te horen. De koppels gingen weer uit elkaar met de opdracht om'n slaapplek te vinden. Deze moest minimaal 5 km van de kamperboerderij af liggen, maar verder waren ze vrij te slapen waar ze wilden. Om 17.30 uur hadden Bassie en Adriaan bijna alle slaapplatsen al doorgebeld gekregen en ze maakten zich op voor een bezoek.

Bassie & Adriaan

Een diepte interview

Een weekeinde met z'n tweeën op pad, dan leer je elkaar pas kennen.

Hieronder twee vragen die we aan een aantal koppels vroegen (en natuurlijk de antwoorden)

Wat is het terugkerende thema in jullie gesprekken en wat is hierin het meest voorkomende woord?

- Robin, daar wordt je raar (koppel 18,10)
- koud, Bassies jas (koppel 17, 13)
- semigeïntegreerde indiaan (koppel 6)

Wat is het domste wat er in je rugzak zit en wat ben je vergeten?

- teveel sokken en boxershorts, gasbrander (3,5 kg) met te weinig benzine (koppel 6)
- lege zaklamp; bord, mok, bestek vergeten (koppel 13)
- slaapzak, matje en cappuccino vergeten; bijl met verrotte steel meegenomen (koppel 18,10)

Attentie

Er zijn stickers op auto's gesignaleerd met de tekst erop:

Ik rem niet voor Bassie & Adriaan

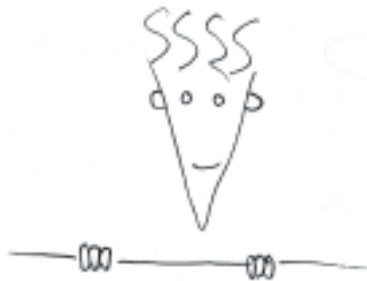
Welke pikkeboeven zitten hierachter? Zou de geheimzinnige opdrachtgever er iets mee te maken hebben? Zou er ook dit keer griengas bij te pas komen???

Robin's slaappleaats

Op zaterdagavond gingen Bassie en Adriaan bij hun lopers op bezoek om te kijken op welke plek ze de nacht

door zouden brengen. De 17 groepjes waren verdeeld over 9 locaties die meer dan vijf kilometer van de kampeerboerderij verwijderd zouden moeten zijn. Bij het bezoek van onze jeugd vrienden konden de F-hikers mooi hun Robbie de Robot laten zien. Ook showden ze hen, meestal creatief afgemaakte kleurplaten.

Koppel 13, Nicole en Xanderiene van de Havik, waren fris gedoucht toen B & A langskwamen. Hun Robbie leek verdacht veel op Fido Dido (Kent u

hem nog?). Deze twee dames hadden zaterdag niet ver gelopen, maar ze hadden snel een plekje gezocht en ze hadden zichzelf daar op nasi getraakteerd. Joost en Bernhard van de Jutters kwamen hun warme tent niet echt uit bij het hoge bezoek. Aan hun gesteun te horen viel het trouwens wel mee met de warmte in de tent; het was meer de kou. Ook Joost en Bernhard hadden niet heel ver gelopen die dag. Zo hielden ze wel veel tijd over om eikels en kastanjes te zoeken. Deze hadden ze namelijk nodig om een 100 % organische Robbie te ontwerpen. Aan de Ieberen-plas stonden troffel 18 en koppel 10, beide van de Schotse groep uit Stadskanaal. Zij hadden keurig aan de boswachter gevraagd of ze een vuurtje mochten maken en ze hadden hiervoor zelfs een krat brandhout 'georganiseerd'. Hun Robbie verraadde veel van de maaltijd die ze die avond hadden genuttigd: ravioli.

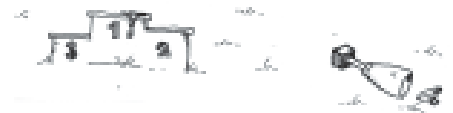
Tekkels

De grote jongens van de Drostengroep hadden hun kampeerplaats met een vlag aan de weg gemarkeerd. Om Bassie en Adriaan te verrassen lagen ze (meer dan één keer!) op hen

te wachten. Ondanks dat ze hun kaart kwijt waren geraakt, hadden ze in een bosje een super kampeerplaats gevonden. Soyant detail is dat ze hierdoor wel de confrontatie met twintig (20!) tekkels aan moesten gaan. De Robbie was helaas door lepra aangetast, maar ondanks dat hij een paar lichaamsdelen miste, zag hij er wel heel mooi uit. Om je voor te stellen hoe de andere groepjes overnachtten, stelt Bassie voor dat jullie maar eens goed naar de binnenkant van je oogjes moeten gaan kijken.

Avontuur ten einde

De zondag stond voor de F-hikers in het teken van de terugtocht. Het spannende avontuur liep weer ten einde en men kon rapport uit gaan brengen aan Bassie en Adriaan. Tijdens de sluiting lieten de clown en de acrobaat weten dat de route is gevonden! Vooral aan Bassie was goed te zien hoe blij hij was met dit succesvolle weekeinde. Vol trots overhandigde hij de verloren gewaande tocht aan de hikeleiding van volgend jaar.

Het laatste spannende was de prijsuitreiking. Punten werden toegekend voor het logboek, de posten de themakleding (een groepje had zelfs de caravan van B & A bij zich), en tot slot waren er punten voor de overnachtingsplaats en gekozen route. Al met al was het een bijzonder avontuur en jullie zullen het binnenkort allemaal op televisie kunnen zien! Tot volgend jaar.

de smurfen

Smurfen op een barre tocht in de nacht

Op een koude vrijdagavond kwamen de smurfen, die de groepshike gingen lopen, bij elkaar. Ze hadden er veel zin in en stonden te trappelen om de hike te gaan lopen. De smurfen liepen stevig door ondanks de koude, snijdende wind die waaide door het smurfenbos. Toen de smurfen bij de eerste post aankwamen moesten ze klimmen en klauteren. Er hing een moeilijke smurfbaan met een buikschuif met banden, een gekruiste apenbrug en tenslotte een gewone apenbrug. Veel smurfen waren niet goed voorbereid op de tocht, want velen

smurfen faalden en konden niet de hele baan afmaken. Desondanks bleven de smurfen opgewekt en liepen ze door, want ze moesten nog héééél ver lopen naar de overnachtingsplek. Sommige smurfen werden dan ook chagrijnig, onder andere Wiebrand-Smurf (Zwerfers Groningen).

Later op hun tocht kwamen de smurfen aan bij een meer. Hier moesten ze een geheimschrift oplossen. Dit geheimschrift lag echter in het midden van het meer! Ze moesten daar naartoe varen in een soort tubbe (de badkuip van desmurfen?). Toen ze dat eenmaal achter de rug hadden gingen ze weer verder op de barre tocht. Het begon hard te sneeuwen, zodat de temperatuur onder de -10 C kwam. Sommige van de smurfen bevroren, maar ze hielden elkaar warm door elkaar op te peppen met het zingen

van het smurfenlied.

Eenmaal bij post 3 aangekomen moesten ze een blind spoor volgen, zodat ze het extra moeilijk kregen om de weg naar de overnachtingsplek te vinden.

Wat is het smurfig koud!

Koud, ijskoud, was het geweest 's

nachts. Tot overmaat van ramp waren de smurfen ook nog laat in de tent gekomen. Groepjes 4, 6, 8 en 9 waren pas na 4 uur 's nachts aangekomen en waren na een korte slaap op zaterdagochtend nog steeds verkleumd. Een aantal mensen had die nacht nog gezwommen! Frans, Arnold, Rutger en Leon (G9) hadden vrijwillig gezwommen om meer punten te krijgen. Dat waren nog eens echte bikkelsmurfen! Bij andere groepjes werd ook wel eens ongepland gezwommen. Arie viel bijvoorbeeld met jas en al in het water. Na alle nachtelijke ontberingen was het dan ook even schrikken toen zaterdag de eerste post weer een vlotavontuur bleek te zijn. Gelukkig hoefden er maar twee mensen op het vlot. Zij moesten hints doen en de mensen aan de kant moesten raden wat er werd uitgebeeld. Dat viel niet mee, zo 's ochtends vroeg. Groepje G9 had wel erg dubieuze gebaren nodig om Harry Potter uit te beelden. G4 had veel moeite om te blijven staan op het wankele vlot. Ondertussen waren de discosmurfen van de Zwerfers Assen aangekomen bij post 2: een trappersbaan. Dit groepje had zich goed voorbereid en zij voldeden aan

de ARBO-eisen, die nu ook voor de NHW gelden. Ze hadden onder andere een tuigje mee voor de trappersbanen en een reflecterende stropdas.

Acrobatische smurfen

Bij de derde post konden de smurfen laten zien hoe goed hun evenwichtsgevoel was. Er was een touw langs een brug gespannen en ze moesten over dit touw lopen. Gelukkig konden ze zich aan de brug vasthouden. Eén groepje was hierbij wel heel acrobatisch en verdiende 20 extra punten. Ze gingen koppeltje duikelen. Toen ze ook nog van twee kanten tegelijk begonnen te lopen en elkaar in het midden wilden passeren, werd het voor de posthouders wel erg spannend. Snel lieten zij deze waaghalzen een ARBO-papier tekenen, zodat ze van de verantwoordelijkheid voor hun veiligheid werden ontslagen. Een aantal andere smurfen was niet zo dapper, maar na enig aandringen overwonnen ook zij hun watervrees. Bij post 4 kon gelukkig een droge sloot overgestoken worden, zodat ook de smurfen die bang voor water waren konden oversteken. Dat moest dit maal via een onderbroken brug.

'Gekke smurf' en de paddo post

Ondertussen waren de alto-smurfen snel doorgelopen. Zo snel dat zij bij de post moesten wachten op de posthouders. Blauwbekkend stonden ze drie kwartier te wachten. Bij deze post moesten ze paddestoelen (je weet wel die rare dingen waarin smurfen wonen) beschilderen. Aan deze creatieve alto-smurfen kon je dat wel overlaten en er werden een aantal kleurrijke paddo's gemaakt. Deze alto-smurfen voelden zich trouwens niet naar hun zin behandeld op post 2. Met name Matthijs kwam naar hun mening in aanmerking voor de titel "gekke smurf"

de smurfen

De laatste loodjes

Na al een flink stuk te hebben gelopen kwam eindelijk de laatste post: het smurfspugen. Hier waren ook Michiel M. te G (van de VIP = Vinger In de Pap beweging) en Anthonie G. te L. aanwezig. Hierna was het nog een forse tippel naar de overnachtingsplek voordat de smurfen konden gaan koken en uitgeput en onderkoeld hun slaapzakken op konden zoeken.

Onderbroekenlol

Wat verwacht je als je voor het eerst posthouder op het NHW bent? Veel gezelligheid en saamhorigheid natuurlijk, daarover valt niet te twisten. Dus trommel je een paar vrienden op om met elkaar in een oude opgeknapte VW-Kever naar Drenthe af te dalen. Na het spreekwoordelijke 'tent-opzetten' was het maar weer eens tijd de omgeving een blik waardig te gunnen. We ondernamen een onstuimige rit door de Ellertshaarse bossen en bezochten een aantal posten om de goedhartige

sfeer eens goed te proeven en om alvast wat nuttige ervaring op te doen voor zaterdag, de dag waarop we zelf post moesten zitten. Het thema van de G-hike (smurfen) pakten we met handen en voeten aan. We ontwikkelden een geloofwaardig smurfen-tenue met als ingrediënten een witte onderbroek die we over onze kleren aantrokken en een wit mutsje, die het geheel op passelijke wijze afmaakte. Een gevolg van deze creatieve actie was een stortvloed aan

achterlijke grapjes, gesol met de hikelopers en het bekende poep-plaspukkel gezeik. Ach ja, wat is nu de moraal van dit verhaal, zult u zich als betrokken lezer nu afvragen. Wel nu: een gewaarschuwd mens telt voor twee.

Harvin (Scouting Veendam)

Ingezonden

Vrijdagavond begonnen we rond half 8 te lopen. Er voegden zich al gauw nog 2 groepjes bij ons. Het was heel gezellig, maar het was ondertussen wel al heel erg laat en donker. Sommige mensen stonden op instorten. Na nog een tijd lopen, het was 5 uur, belden we de hulplijn en werden we opgehaald.

Die nacht was het ijskoud. De tweede dag gingen we er weer tegenaan. 's Ochtends was het echt geweldig weer. Het zonnetje bleef maar schijnen! Maar toen de avond begon te vallen, viel het toch weer tegen. Iedereen was zwak, ziek en misselijk en we kwamen met moeite vooruit. Het werd weer donker en een boel mensen konden gewoon niet meer vooruit komen.

We liepen een eindeloze weg af en we zakten in elkaar. We gingen in de berm liggen en gingen bellen. Maar wat heel dom was van onze hikeleiding, was dat ze hun telefoon op voice-mail hadden! Wij, zo uitgeput als we waren, konden het niet opbrengen om verder te gaan. Arie was al eerder opgehaald, want die was ook compleet kapot. 'Dit is niet leuk meer,' zeiden we tegen elkaar. Na nog een tijdje kwam er een auto aan.

Jacco, Gerdien en Harm! Twee kinderen waren aan het huilen. Om de beurt werden we weggebracht door Jacco. Toen we op het kampterrein aankwamen gingen we eten en slapen.

Namens groepje 6 en 8,
Tessa van de Zwervers Groningen

Wist je dat...

-Arie van scoutinggroep de Zwervers Groningen tijdens het vlotvaren met kleren en al het water in is gevallen? (HaHaHa!!!) En dat hij toen nog maar één droge broek bij zich had?

-Tim van de Zwervers Groningen te kleine kistjes bij zich had? En dat hij één van zijn groepsgenootjes gevraagd heeft of hij haar kistjes mocht lenen?

De laatste smurfjes

Na een goede nachtrust begonnen de smurfen aan het laatste deel van hun tocht. Het ging niet zo hard meer. Veel smurfenvoeten hadden blaren en sommige smurfen liepen stram. Er moesten echter nog wel wat hindernissen genomen worden, zoals een schraag over een sloot. Later moest met een vlot een kanaal worden overgestoken.

Het alternatief was 6 km omlopen! Via een post waar zinnen moesten worden afgemaakt met plaatsnamen ("Ik schaak slecht, maar denk dat ik nog... Rotter-dam") en een kleurplaatpost met smurfjeprik, kwamen ze aan bij de galabaan. Nog één vermoeiende post en daarna konden de smurfen eindelijk gaan rusten.

De smurfen konden terugkijken op een lange, barre, maar vooral ook heel gezellige hike.

POEP, PIES EN SNOT

Zeik wijven

Vrijdagavond om acht uur mocht het eerste koppel het bos in. Na een poosje lopen kwam post 1 in zicht. Hier kreeg je een pak Bessola in de handen gedrukt en daar uit moest je een grote slok nemen. Met dit in de mond moest je eerst vijf meter buikschuiven over het gespannen touw. Daar kotste je de

paarse smurrie weer uit, waarbij je probeerde het dichtst bijzijnde doel te bereiken. En dan moest je de buikschuif natuurlijk nog voltooien, met of zonder rugzak. Bij post 2 stonden 'De Vijf Zeikwijven' uit Veendam met een emmer snot (behangplaksel) voor de neus. Hier kon je punten halen door te proberen om de vijf gore dingen uit een emmer te vissen en te herkennen. In het snot zaten onder andere een slimy tampon, een slijmerige ruitenkrabber, druipend snoep en een ranzige trechter. Helaas was het zo donker, dat je deze vijf voorwerpen alleen maar met je handen kon voelen.

Na post 2 kwam, als je goed liep natuurlijk, post 3: de veel geprezen trappersbaan. Deze baan begon met een bewegende balk, gevolgd door een balk waaronder een draaiend tonnetje lag. Half balancerend op de ton en half hangend aan het touw probeerden de dappere koppels en troppels de overkant te bereiken. Daarna kwam nog een kort rondje over de buikschuif, zodat je opnieuw bij de posthouders -de jongens van de Boktor Bestrijdings Eenheid (B.B.E)-uitkwam.

De laatste post op de vrijdagavond bestond uit het alom bekende en gewaardeerde spijkerpoepen. Met een touw om je middel waaraan een spijker was bevestigd liet je je gehurkt boven een flesje hangen. Dan probeerde je

de spijker in een op de grond staand flesje te laten glijden. Omdat het al heel donker was en je ook niet mocht kijken kreeg je precieze aanwijzingen van je koppelgenoot.

Na deze enerverende posten mochten de poep-pies-snotters hun tenten op het subkamp terrein zetten en lekker gaan slapen...

Pleerol foetsie

Na een steenkoude nacht vol poep, pies en snot, was het tijd om de laatste vliegen rondom je hoofd weg te slaan en op pad te gaan naar de eerste post. Aangekomen bij post 1 bleek dat de onderbroken brug een beetje te moeilijk was.

Natte voeten - jazeker - maar na een snelle improvisatie van de posthouders werd de onderbroken brug omgebouwd tot een schraag. Na zo'n enorme inspanning moesten de koppels natuurlijk even naar de WC. Dat kon bij post 2, de pisbak mikken post. De koppels moesten zo goed mogelijk pissen in een pispot. Spetteren leverde strafpunten op. Om door te kunnen lopen naar post 3, hadden de koppels een pleerol nodig, waar een deel van de route opstond maar uiteraard was de hikeleiding een klein dingetje vergeten - je raad het al: de pleerollen.

Snotteballen

Bij post 3 aangekomen bleek dat creativiteit erg belangrijk was om veel punten te krijgen.

De bedoeling was dat de koppels iets met een touw en snot moesten doen. Snot was in overvloed aanwezig (iedereen had een loopneus met dit weer), maar er was geen touw te bekennen. Aangezien de posthouders in een creatief dipje zaten mochten de

koppels zelf verzinnen wat ze met hun snot gingen doen. Hoe ranziger, hoe meer punten.

Het eerste koppel dat hier aankwam, Q4 (Tom en Danielle van scouting Veendam), had wel een goed idee. Ze gingen geblinddoekt elkaar zo vies mogelijk maken met het snot. Dat werd dus veel gooi, duw en smijtwerk, wat door de posthouders zeer gewaardeerd werd.

Kon het nog ranziger? Ja hoor! Koppel Q6 (Rick en Jorrit van scouting Emmen) kwam met de volgende circusact: snotwerpen. Eén persoon ging getooid met poncho voor een bord staan en de ander ging met een pleeborstel snot naar zijn koppelgenoot gooien. Ook dit werd door de posthouders zeer gewaardeerd.

Na deze post werd het wat lastig om de goede weg te vinden. Er werd namelijk begonnen met een fotoroute, waarvan de eerste foto al niet klopte. De ANWB had het namelijk nodig gevonden enkele verkeersborden te verwijderen, waardoor je dus niet meer kon zien waar je heen moest.

Na enkele aanwijzingen slaagden de meesten er in de juiste weg te vinden, maar niet zonder problemen! De posthouders van post 4 bleken onvindbaar. Het was bekend dat ze wat 'darmprobleemjes' hadden, dus werden alle openbare toiletten doorzocht, maar niks hoor! Behalve wat minder frisse geuren dan.....

POEP, PIES EN SNOT

Effe een plasje doen

Waarom waren de posthouders van post 4 nu eigenlijk zo laat? Niks diarree of zo, ze hadden zich

gewoon verslapen. Als gevolg daarvan hadden ze geen tijd meer om te plassen. Dat moest dus op de post nog gebeuren. Gezien het thema leek het ze wel een leuk idee om de koppels hun pies op smaak te laten testen. Ook uw verslaggever mocht zijn plasje inleveren om te laten testen. Een koppel uit Stadskanaal nam het thema wel erg letterlijk door een zak echte paardestront mee te sjuwen. Vanaf deze post werd de route een beetje warrig. Het werd een soort puzzel. Vanaf een nummer moest je een lijntje volgen naar een deel van de route om te weten waar je heen moest. Er waren onder andere een stukje kruispuntroute en een kruispuntrichting in verwerkt(?).

Als je die route goed wist te volgen kwam je bij post 5. Daar was een trappersbaan met een leuke buikschuif langs een paar bomen, een gekruiste apenbrug en een kabelbaan. De posthouders vonden zelf dat ze erg serieus waren. Of dat nou serieus bedoeld was...

Qualster

Aangekomen bij post 6 moesten de koppels en troppels qualsters spugen. Qualsters zijn grote roggels, koeievlaaiachtige dingen die er

smerig, zo niet ranzig, uitzien. De pleedames en -heren moesten een grote hand vol met drop in hun mond stoppen, een beetje kauwen en op de grond uitspugen. Degene die de grootste qualster produceerde kreeg ook de meeste punten. Ondertussen waren de twee reporters behoorlijk vast komen te zitten in de modder met hun Ford. Met wat hulp van de hikeleiding van de d-hike kwamen ze weer los. Na vele uren zwoegen en ploeteren door het riool, was daar ineens post 8. Een kleine trappersbaan moest bedwongen worden. Het zag er heel eigenaardig uit en het was eigenlijk net niks.

Boktor Bestrijdings Eenheid

Scouting Emmen plus de rest is ook dit jaar weer aanwezig om als posthouders de hikes op te kleuren. Dit jaar zijn ze opgeleid als Boktor Bestrijdings Eenheid (B.B.E.), wat uiteraard altijd van pas komt. De Boktor is namelijk ongedierte dat verwoestend kan werken op hout. Vrijdagavond hebben ze als eerste goede daad de baar boktorvrij gemaakt. De oprichter van het team is Dirk Tor en zijn kennis wordt zelfs in Aruba uitgedragen.

Boktor Bestrijdings Eenheid
Scouting Emmen

Goede middag

Het is inmiddels zondagmiddag half 1 en we hebben nog steeds geen groepjes gehad. Gelukkig is de auto lekker warm (NOT)! Maar het cd-tje doet het hem: Skihut 3! Inmiddels is er ook een andere

posthouder langsgesproken. Effe de sfeer hier verbeteren. O ja, ik zal eerst effe uitleggen wat ze op deze post moeten doen. We hebben hier een trappersbaan met een buikschuif, apebrug, A-frame, een of andere creatieve balk, zwevende balk en nog iets met paaltjes. Deze trappersbaan mogen ze met of zonder rugzak doen en natuurlijk op tijd. Hé, nog meer posthouders! Maar nog steeds geen kindjes. Beetje jammer! Nou nog steeds geen kindjes om inmiddels 13.00 uur! Dit was het dan weer!

Groetjes
Leset en Peter
(Scoutinggroep De Esdoorn uit Leeuwarden)

Diarree gorgelen

Na een vreselijk koude pismnacht werden de q-hikers weer vroeg wakker. De laatste dag was aangebroken! Deze dag moesten alle poepers weer terug naar de kampeerboerderij lopen. Onderweg kwamen ze nog een aantal posten tegen. Zo moesten ze onder andere verpissen. Ook moesten ze met een vuilniszak over hun hoofd door de smurrie glijden. De logboekcontrole was bij post 5. Sommige poep-pies-snotters hadden hun logboek in een wc-rol gewikkeld. Anderen hadden zelfs een wc-pot mee met het logboek erin. Bij post 6 werd diarree gegorgeld (juist, met chocoladevla). De laatste post was ook meteen de zwaarste van het hele weekend: de galabaan. Maar daarna konden ook de q-hikers rusten gaan bij de boerderij en gebruik maken van een heuse, echte wc.

The Mafia

Vervalsingen

Direct na de opening kwamen alle mafia-wannabees en hun begeleiders bij elkaar in de tuin van de Casa Nostra. Hier vertelden Don Marco en Don Bernhard hoe het selectie weekeinde zou worden gehouden. Hierna droegen zij de maffiosi over aan Don Patrick, hun trouwe raadgever. Nu moesten alle deelnemers zich alweer voorbereiden op hun eerste test. Bij deze test moest iedereen bewijzen dat hij goed zijn weg kon vinden in de duistere onderwereld.

Hiervoor werd de groep diep het bos in geleid door hun Dons en los gelaten in een groot stuk duister woud. In deze 'donkere onderwereld' waren allemaal mafiacontacten verstopt. Als de deelnemers een persoon hadden gevonden moesten zij daarna in volgorde de anderen bezoeken. Maar... er lagen kapers op de kust. Om de onderneming een realistisch karakter te geven was de subkampleiding op roverspad en zij probeerden de deelnemers van hun

gegevens te beroven. Na zo'n overval moesten de aspirant maffiosi helaas opnieuw beginnen. Vooral in het begin waren de rovers oppermachtig, maar geleidelijk werden de aspirant maffiosi steeds handiger en kwamen zij terug met volledige gegevens. (Al viel het wel op dat vele van de groepjes vervalsingen inleverden. Maar ja, dat kun je verwachten van de mafia, hè?! En sommige vervalsingen waren trouwens wel heel knap!) Na deze test ging iedereen hun tent in om goed te slapen voor de komende testen.

Veendam for Godfather?

Veendam is van plan de macht te grijpen binnen de mafia. Ze doen mee met wel VIJF (!) koppels. Ze zijn ervan overtuigd dat hun koppels plek 1 tot en met 5 zullen bereiken. Wie van hen nummer 1 zal worden en de nieuwe Godfather zal zijn is nog niet bekend. Dat moeten ze nog onderling uitvechten.

Hallo Maffia luitjes!

Vanochtend moesten wij al om 7.30 uur opstaan. Vroeg, hè? Er werd wat uitgelegd en we gingen loten wie er als eerste weg moest. Wij moesten pas om 10.30 uur weg. (Konden we net zo goed 2 uur langer slapen! Maar okay!) Bij de eerste post werd er getest of je logboek kogelvrij was. Onze dus niet! De tweede post was wel cool: een apenbrug!

Bij post drie moesten we een ballon met scheerschuim scheren: erg leuk! Euhn! Bij ons lukte het niet maar toch veel punten! Post vier was, dat we binnen 5 minuten bij de leiding moesten komen, zonder dat ze ons zagen! Bij de vijfde post moesten we iets origineels maken van spaghetti/lasagne (of zo?). Bij post zes moesten we een crimineel artikel verzinnen. De zevende post was iets erg doms! We moesten over een hele grote stapel balken/palen lopen/rennen: met een ei! Post acht zijn we niet tegengekomen. We zijn niet verdwaald! Post negen vonden wij het leukst: een trappersbaan! Was ook best wel irritant! Toen liepen we naar "de Klonie" terug en gingen koken!

Inge & Else!
scoutinggroep Esdoorn

Posthouders misselijk

De posthouders van post 3 die de apebrug bemanden werden al door de kinderen omgekocht: ze kregen snoep, chocoladegeld en - sigaretten. Op den duur waren de posthouders zo flauw, dat ze geen snoep meer wouden hebben. Ze waren er zo misselijk van, dat ze blauw aanliepen en iedere posthouder moest bijna kotsen. Inmiddels 10 kg zwaarder, besloten de posthouders zich alleen nog maar door verse koffie te laten omkopen.

Renée & Esther - De Havik

Eerst één uur in de auto zitten, en dan nog de boerderij. Natuurlijk waren we in één keer goed gereden. We are the best! Maar - effe verder: Na het inschrijven moest de tent opgezet worden. Daar hadden we even de ouders van Esther voor geregeld! HA! Konden wij rustig rondkijken: maar... Nu begint het! Oké, 's avonds begonnen we met een spel. Je moest 8 mensen in het bos vinden en een krabbel laten zetten. Maar er zat natuurlijk een puntje bij: de krabbelletjes moesten op volgorde. We hadden het kunnen weten!

Dus dat ging super langzaam. We vonden allemaal mensen die niet op volgorde waren. Uiteindelijk hebben we veel mensen een krabbel laten zetten door sigaretten en biggetjes te geven. Hè hè! Hopelijk hadden we deze avond genoeg punten verzameld. Het gaat natuurlijk om het meedoen van de hike, maar winnen zou wel vet cool zijn! Naja, na het spel gingen we onze ijskoude tenten binnen. Snurk, snurk, snurk...

The Mafia

Wist je dat...

...hikeleiding van de x-hike (Marco en Bernhard) elkaar met gepofte maïs - genaamd smacks - hebben bekogeld? En dat de auto van Marco er helemaal onder zat? En dat hij Bernhard in het water heeft gegooid?

-koppel 3 bij post 3 (ballon scheren) elkaars haren heeft in zitten smeren met scheerschuim?

-koppel 19 verkeerd is gelopen vanaf het begin, maar hun verdwaaling uiteindelijk heel erg grappig vond?

-koppel 11 (Rene, Ester) bij post 9 (galabaan) wel 1,5 uur te vroeg waren omdat ze snel gelopen hebben?

post drie wilden lopen, zagen we hem al staan, maar toen moest er één plassen en dus gingen we de bosjes in om een plekje voor diegene te zoeken. Weer op de weg waren de posthouders weggereden. Toen hadden we geen idee waar we heen moesten. Dus maakten we de hulpbrief open. Alleen daar snapten we niks van. Toen zagen we Simone en Myrna. Daar gingen we samen mee lopen en toen waren we om 18.00 uur weer terug bij het kamp en gingen onze tent in. Toen zijn we ons gaan melden. De tijd was 18.05 (geloof ik). Nou ja, ik weet niks meer te schrijven.

Groetjes Leonie de Blaauw

maffialid konden laten zien. Dus alle maffiozi kropen vroeg uit hun tentjesom hun taak te volbrengen.

Bij post 1 werd getest of ze Italiaanse etenswaren konden herkennen. Hierbij kregen ze onder andere kappertjes, pesto, olijfolie, curry en citroensap. Hierna gingen ze naar post 2, waar ze moesten vlotvaren over een heel groot kanaal.

Wie bij de maffia wil, moet ook goedkunnen gokken. De maffia runt vaak casino's en daar moet wel wat verdiend worden. Vandaar dat ze bij post 3 moesten black-jacken.

de ultieme krachtmeting

Daarna kregen ze de ultieme krachtmeting: een trappersbaan. Maffialeden moeten sterk en lenig zijn en snel kunnen vluchten over gevaarlijke routes. Dat konden ze goed oefenen op deze trappersbaan.

Velen waren toen al doodop, omdat ze te weinig slaap hadden gehad; de tocht van de dag ervoor was ook al zwaar geweest.

Bij post 5 moesten ze een katapult maken van takken en touw, zodat ze later zichzelf konden beschermen tegen hele gevaarlijke vijanden, zoals de Carpaccio's, Morgenta's, de Pizzahuts en de Bertolli's.

Vervolgens kwamen ze bij post 6, waar ze in het logboek moesten schrijven. In dat logboek hadden ze geschreven wat ze dat weekend beleefd hadden. Het stukje wat ze hadden geschreven moesten ze daarna opvoeren. In dat toneelstukje lieten ze zien waarom ze zo graag bij de maffiafamilie wilden horen.

Een soort sollicitatie dus. Gelukkig werd iedereen in de familie opgenomen.

Hallo wij zijn Emiel en René!

Wij doen de X-hike. Die is anders dan wij dachten. Wij schrijven dit, omdat we dan niet naar de slaapzalen hoeven. We zitten binnen in het gebouw. Want er was een Ernie en een Bert die we hadden gezien op poolkamp en van hen mochten we. Volgens een stel gekken stinkt het hier. En we vonden het leuk. Nu moeten we weg. Tot de volgende NHW.

Doei,

Emiel en René
(Biezemhutters)

Maffioso met zere voeten

Wij vertokken op de tweede dag als twaalfde. Toen we al een heel eind hadden gelopen kreeg één van ons pijn voeten. Daardoor gingen we steeds langzamer. Toen we eindelijk terug waren moesten we koken maar het was wel leuk.

Doei!
Frank, Simon en Martin van de Havik

De laatste dag

Vandaag was het de laatste dag voor de maffiafamilie.

Op deze dag zou bekend worden wie de belangrijkste functies zouden krijgen binnen de familie en wie zouden worden opgescheept met de rotklusjes. Er waren nog een paar posten waar ze hun kwaliteiten als

Hallo!

Ik ben Leonie de Blaauw van de X-hike. We moesten vandaag een hike lopen. We (Joyce, Erika en ik) hadden alleen post één en twee. Toen we naar

ALGEMEEN

Deelnemerslijst o.v.v. tiepvouten

A-hike

1. Marleen Holvast
Elien Buurmeijer
St. Vitus
2. Mervyn Hoofdmann
Chris Ronde
Fivelgroep Eemsmond
3. Rick Riedstra
Colin Buzeman
St. Vitus
4. Milenka Wiltjer
Franka Bril
Fraeylema
5. Danielle Sewuster
Sarah van Beek
Drostengroep
6. Jos Ruibing
Janine Ruibing
St Vitus
7. Frieda Maeing
Claire-anna v/d Mey
Fraeylema
8. Nynke Kooistra
Romy Boom
Burdine Makkum
9. Anne-Katrien Huisman
Sanne Weijer
Marloes Hoogeveen
Fraeylema
10. Sanne Zuidema
Mariëlle Hulshof
Scouting Stadskanaal
11. René Koning
Jan Roosken
Fraeylema
12. Marvin Boggia
Jenda Brands
De Esdoorn
15. Rik de Haan
Bram van Houten
Fraeylema
16. Rosanne Bos
Lianne Swart
Trappers Hoogezand
17. Christian Drent
Siep Broesder
Fraeylema
18. Fedor Krop
Esra Bos
Inder Jadoenathmisier
De Zwervers Groningen

Hikeleiding:

Saskia van Ierland
Lenie Winters

Subkampeiding:

Johanneke Helleman
Hanneke Spiertz

B-hike

1. Arjan Ruiters
Richard de Vries
Fivelgroep Eemsmond
2. Arnout Drost
Alex ALbertini
Scouting Emmen
3. Kjeld Bloem
Bas Drenth
Scouting Emmen
4. Nishanka Olthuis
Dominique Tensen
Drostengroep Coevorden
5. Esther Groep
Cora Mantingh
Mensinghe Roden
6. Christian Smallenbroek
Martin Bosma
Trappers Hoogezand
7. Anne Baltus
Rianne van Bommel
Mensinghe Roden
8. Frank Koops
Mike Monsma
Trappers Hoogezand
9. Emma Helleman
Hanne Klunder
Havik
10. Reinout de Roest
Carlo Laversma
De Esdoorn
11. Jans Zandvoort
Joris Bos
Fraeylema
12. Siemen Duursema
Bas Jansen
Mensinghe Roden
13. Jaap Pestman
Hans Groenhoff
Fraeylema
14. Vera Floris
Eva Meijer
Look-Wide Haren
15. Bert Niemeijer
Ruben Collenteur
De Zwervers Groningen

Hikeleiding:

Klaasjan Doornkamp
Jurgen Kerstholt

Subkampeiding:

Geert Harms
Wolter Meems

C-hike

1. Jaap Dijk
Albert de Ruiters
St. Vitus
2. Ronald de Jonge
Dennis Groenwold
Tecumseh
3. Laslo Bakker
Daniël Noord
Tecumseh
4. Rubin Rengers
Rob Oldersma
Scouting Emmen
5. Rianne Bos
Gabriëlla Guikema
Trappers Hoogezand
6. Theo Lambers
Gerard Weinans
Veendam
7. Mark Spijker
Martijn Kors
Veendam
8. Lisette Stout
Elisabeth van Harten
Scouting Stadskanaal
9. Vince Driessen
Jonathan de Rooij
Bevers
10. Sjoerd van Sjoelen
Erik Wieringa
Havik
11. Irene Broer
Jossie van Duinen
Havik
12. Bob Tjaarda
Elze de Groot
Mensinghe Roden
13. Ester v/d Veen
Nienke Dekker
Zwervers Assen
14. Jim Koelman
Luuk Stelder
Fraeylema
15. Leon Klunder
Enno-Jan Fokkens
Havik

ALGEMEEN

16. Lotte van Koppen
Laurens van Zijl de Jong
Schultegroep Diever
17. Daan Zwier
Freedo Visser
Schultegroep Diever
18. Rafael Hallegraef
Steven van Nus
Mensighe Roden

Hikeleiding:
Miranda Zuidema
Monique Zuidema
Peter Luining

Subkamp Leiding:
Martijn van Pelt
Dafke Steenhuis

D-hike

2. Riemer de Vries
Wouter Woldring
Thimo van Brink
Scoutige Emmen
3. Willem Pestman
Tom Jager
Marvin Jonker
Fraeylema
5. Joris Slagter
Chantal Bloem
De Jutters
6. Jitze de Vries
Nikki Slagboom
Martijn Purmer
Anouscka Halkers
Greate Pier Sneek
7. Michael Koopmans
Frans de Vrier
Jelle Rommers
Greate Pier Sneek
8. Ernst de Haas
Gijp Brandsma
Woudlopers-Kipling
9. Jaap van Essen
Dennis Hofstra
Woudlopers-Kipling
10. Franka Hofstra
Marlies van Bergen
Woudlopers-Kipling
11. Willem-Jan de Lange
Diederik Havinga
Woudlopers-Kipling

12. Anne Schoonen
Coen de Lange
Woudlopers-Kipling
13. Mark v/d Meer
Bas Dijkstra
Biezenhutters
14. Peter v/d Gaauw
Dennis Vesper
De Voerman

Hikeleiding:
Jan Erik Zuur
Bianca Kor

Subkampleiding:
Gernant Deekers
Ben Deekers
Jippe de Graag
Jeroen Kool

F-hike

1. Max Tack
René Barth
Sint Vitus
2. Menno Heida
Hendrik-jan Smit
Tecumseh
3. Wilco Tensen
Maarten van Beek
Drostengroep Coevorden
4. Maarten Kral
Thomas Bouwmeester
Sint Vitus
5. Saul in't Veen
Jules Paling
Tecumseh
6. Stefan Zwiers
Marnix Rijkens
Drostengroep Coevorden
7. Els Dijk
Mariët Boonman
Sint Vitus
8. Marten Penninga
Jaap Nienhuis
Tecumseh
9. Eric Toering
Daan Boon
Drostengroep Coevorden
10. Gertjan de Jonge
Wim Pot
Scouting Stadskanaal
11. Jelmer Hoekstra
Eelco de Hoog
Borgergroep Joure

12. Enrico de Vries
Roel Wever
Bever Groningen
13. Nicole Riksten
Xandereine Pattiasina
Havik Groningen
14. Johan Noordzij
Bert Wever
Maarten te Velde
Bever Groningen
17. Werner Veldman
Joost Behrendt
De Jutters
18. Martijn Plagge
Philip Fidder
Scouting Stadskanaal

Hikeleiding
Jacob Martens
Clemens Barends

G-hike

1. Joost Luyf
Wouter Slotervijk
Jacob Kamminga
Margreet Asselman
Marjolein Roossien
Menkema
2. Elzo Oterdoorn
Wouter Huisinga
Lioc de Jongh
Sander Grooten
Tiemen Alkemade
Eli Padmos
Bestevaer
3. Gerben Schats
Karlijn Groenland
Inge v/d Brand
Lisette Vleeshouwer
Zwervers Assen
4. Viktor Schoenmakers
Robbert Kelder
Joan v.d. Akker
Ewoud Damstra
Elten Kremer
Ruben Grooten
Bestevaer
5. Erik v/d Veen
Theo van Osch
Mirjam Gijsbertsen
6. Stefan Dijkema
Christina Mast
Alma Kerkhof
De Zwervers Groningen

ALGEMEEN

7. Amber Kusters
Petra Klinker
Tessa Kusters
De Zwervers Groningen
8. Arie Berkel
Tom Dijks
Tim Dullaart
Jan Niemeijer
Rob Dullaart
Wiebrand Rondhuis
De Zwervers Groningen
9. Leon Tiemersma
Frans Stienstra
Rutger Beckers
Arnold Nicolai
Scout bij nacht Doorman

Hikeleiding:

Janneke Houtman
Christa Knol
Annette Ottens

Subkampeiding:

Jeroen Hommes
Marcel Harms
Antonie Pool
Michiel Lepelaar

Q-hike

1. Gerda Hut
Esther Hoogstraten
Veendam
2. Sharon Kruizinga
Michelle Verhart
Veendam
3. Jan Bart Houwing
Anton Strijks
Scouting Emmen
4. Tom Janssen
Daniëlle Spieard
Veendam
5. Danny Quell
Leon van Vliet
Fivelgroep Eemsmond
6. Rick van Loo
Jorrit Nagelsmit
Scouting Emmen
7. Rens Meerhoff
Willem Luchtenberg
Sivar de Laat
Christaan van Harten
Scouting Stadskanaal
8. Dore Broersma
Jorien Roesink

- Nienke Raap
Havik
9. Nienke Voorintholt
Annemarie van Harten
Anke v/d Wiel
Ingrid Sterringa
Gerline Zwama
Scouting Stadskanaal
10. Chiel Duursema
Joost van Bommel
Bob van Oorschot
Mensinghe Roden
11. Jos Frieman
Sander Casper Bakker
De Esdoorn Leeuwarden
12. David de Roest
Eduard Bakker
De Esdoorn Leeuwarden
13. Kitty v/d Steege
Janneke Huisman
Fraeylema
14. Sabine Croonen
Carola Alberts
Look-Wide Haren

Hikeleiding:

Bart Kappelhof
Benjamin Leistra
Arnold Koetje

Subkampeiding:

Emile Vondeling
Ard de Vries
Marco Wilmink
Jan Lahuis

X-hike

1. Bertien Delker
Paulien Sewüster
Veendam
2. Justin Elsinga
Danny Bokma
De Esdoorn Leeuwarden
3. Esther de Raad
Saskia Hanemaaijer
Veendam
4. Simone Prinsen
Myrna v/d Sande
st.Pancratius Erica
5. Emiel Joormann
René de Boer
Biezenhutters
6. Marloes Arends
Yvet Wendher

7. st.Pancratius Erica
Rutger Kors
Mark Hoek
Veendam
8. Martin Williams
Frank Wieringa
Simon Raap
Havik
9. Leonie de Blaauw
Joyce Jongman
st.Pancratius Erica
10. Bert-Jan v/d Laan
Joshua Hintsenveld
Govert te Velde
Bever Groningen
11. Esther Wiersma
Renée Broersma
12. Nynke van Netten
Maaïke Engels
Veendam
13. Bram van Leuveren
Stefan Laferte
st. George Assen
14. Perry Kappen
Arnold Panman
Veendam
15. Lianne Friemann
Myrthe Kuiper
De Esdoorn Leeuwarden
17. Else Semmelink
Inge Nijboer
De Esdoorn Leeuwarden
18. Sam Westerhof
Max Lelie
Biezenhutters
19. Michelle Wever
Roos Bovenhuis
st. George Assen
20. Pjotr van Rijn
Abel Heisbroek
Tecumseh Haren
21. Sabine v/d Kolk
Yvonne Walstra
De Voerman

Hikeleiding:

Bernhard Bakker
Marco Lanenga

Subkampeiding:

Patrick Loonstra
Hein Tukker
Derco Sportel
Peter van Dijk
Chris Blom

ALGEMEEN

C-team:

Offe Offens
Martijn van Ierland
Danny van Dorst
Maaïke Hage
Anne van Dorst
Eddy van Haveman

De Bar:

Hendrik Hoving
Rene Smit
Harold Mulder
Edwin Kosmeijer
JC Wiers

De Keuken:

Mischa Bosman
Theo v/d Meulen
Erik GdG
Ronald Heersink
Irma Koolhof
Bas Dost
Brigit Hovenga
Ger Wildeboer

Opbouwploeg:

Yvonne Loois
Hilda Sombitzki
Lianne Vermue
Margit Bol
Bram Timmer
Izebrand ter Veer
Ank Doorlag
Paul Brussee
Mans Schepers
Erwin Renkema
Derk Jan Zuur
Jaap Mulder
Lars Kruizinga
Richard Vermue
Tom Cornellissen
Rogier Snijder
Frank Jan van Bostelen
Kaj Hensen
Willemien Snijder
Willem Hofstede
Jeroen Renkema
Hendrik Knol
Anke Wezeman
Paulina van Bostelen
Johan Hettinga

Willem Sebastiaan Hermse
Marieke v/d Pers
Karel Jan Buurke

Posthouders:

Sander Akkerman
Ronald Arbeider
Richard Arends
Fleur Bader
Maarten Bakker
Lenze v/d Berg
Daniel Biesbroûck
Liselotte de Blauw
Egbert de Boer
Martijn de Boer
Sander de Boer
Tineke de Boer
Thijs Booij
Carolijn Boonstra
Eveline Borgesius
Anne v/d Born
Femke Bot
Albert Broekman
Marjolein Christianen
Ingrid Dekker
Erik Dieters
Ellen van Dongen
Mathijs Dun
Arnoud van Duren
Geuko Elderman
Rogier Falkena
Ingrid Feenstra
Anke Geertsema
Ferdinand Gijzen
Wilrike Groeneveld
Antonie Groothuizelink
Anno Ham
Hendrik van Harten
Ellen Hindriks
Hilbert Hofsteenge
Arnoud Hoogland
Ger Hospers
Menno Houtman
Dolf Huls
André Hundt
Dirk Hundt
Joni Hut
Ria Hut
Mirjam Huyzen
Maartje van Ierland
Harry Jager
Gert-Jan de Jong
Kor de Jonge
Francis v/d Kamp

Gertjan Kattenberg
Marije Kattenwinkel
Marloes v/d Klauw
Marije Klungel
Evelyn Koops
Rob Kramer
Marjolijn Kroon
Arjan Kruidhof
Nienke Kruidhof
Marlies van Kruining
Jessica Kruit
Harwin Kuntkes
Jeroen Lamberts
Inze v/d Lei
Simone Leidelmeijer
Margriet Lepelaar
Ruben Loby
Wouter Lowies
Jan Aike Luchtenberg
Kim Meerhoff
Vincent v/d Meide
Peter Meijer
Robert Menninga
Kristiaan Meulen
Ralph van Mieghem
Maartje Molema
Marijn Molema
Ellen v/d Molen
Michael Molijn
Erik Nijboer
Johnny Nijland
Bert Nijwening
Matthijs Nolden
Christer Oosterveld
Rutger Oosterveld
Sjoerd Oosterwoud
Bert Oosting
Edwin Oostinga
Jeroen Oostinga
Ivo Overbeeke
Sipke Overbeeke
Alwin Perdok
Marcel Pilage
Cornelis Ploeg
Petra Pool
Arne Pronk
Gerlof Pronk
Sarah van Rijn
Roelof Robbe
Hans Rosing
Martijn Ruigers
Anisa Salomons
Maiza Salomons
G. Schoenmakers
Robert Scholte

ALGEMEEN

Jan-Jacob Schotsman
Marjolijn Schreuder
Wieb Schuil
Arjan Schuiling
Miriam Sikkema
Berend Slagter
Richard Smink
Wietske Smit
Leonore Steenhuis
Eloise Suiveer
Frank Terpstra
Evert Tigchelaar

Sieneke Toering
Richard Veenendaal
Richard Veenstra
Frits v/d Velde
Sedat Vermeulen
Sietze Vliem
Maron Vondeling
Alwin Warringa
Ewout Warringa
Harmen Warringa
Johannes v/d Werf
Alies Wever

Jasper Wever
Jeroen Wiegman
Ale v/d Wielen
Sierd v/d Wielen
Ben Wieringa
Yury Wijchers
René Wijnhoven
Stefan Wildeman
Merijn Wilmink
Norbert de Wit
Maaike Yedema
Nienke Zeedijk

Slotwoord

Zoals altijd hebben we het slotwoord ingeleverd voordat de NHW is afgelopen. Het krantje moet nou eenmaal voor de sluiting klaar zijn.

Soberder dan iedereen gewend was, hebben we de 41e NHW geleefd. Met de helikopter van 112 vlogen we boven de bekende maffiafamilie die net de Turkse grens over was. We konden ze bijna niet bijhouden, maar gelukkig kwamen we de cowboys en indianen tegen.

Zij zorgden dat onze mission (im)possible toch nog voor het einde van het weekend opgelost was. Tijdens de arrestatie bleek dat er één van de smurven die in de buurt was, jarig was. Ze werden getraakteerd met een optreden van Bassie en Adriaan; gelukkig maakten ze niet te veel poepen piesgrapjes. En zo werd het allemaal toch nog oergezellig.

De weersvoorspellingen waren in het westen wat nat, maar hier viel het reuze mee.

Zaterdag was een heerlijke hike dag. Het was wel wat fris, gelukkig merk je dat wat minder als je een grote rugzak op je rug hebt. De posthouders waren blij met een kachel in de auto. Die kachel was wel nodig, want niet iedereen was goed uitgeslapen na een nacht met veel muziek en feest. De zaterdagavond was voor de tweede keer op een rij een waar feest met een echte liveband. De band speelde de sterren van de hemel, ze hadden er zelfs moeite mee om te stoppen.

Voor de meeste deelnemers was de zaterdag vroeg voorbij na een hele dag hiken.

Zondagochtend hebben we alles weer klaar gemaakt voor de grote intocht van de deelnemers. Iedereen kwam met een voldaan gevoel weer terug van hun barre tocht. Gelukkig heeft de keuken voor iedereen een warme snack en levert de krant er een leuk krantje bij. De 41e NHW is weer bijna voorbij. Alles moet nog weer op de goede plaats terecht komen en we kunnen al weer bezig met de volgende NHW. We hopen dat jullie in groten getale weer aanwezig zullen zijn.

Het C-team

Gevonden voorwerpen

Alle gevonden voorwerpen zijn, na telefonisch contact, af te halen bij Offe Offens 0598 - 451286.

Met gepaste trots presenteren wij u het Herfstblaadje, het krantje van de NHW. Voor de Stanley Stam is het elk jaar een hele opgave om alles voor julie vertrek geschreven, getypt, gelayout, gedrukt en geraapt te hebben. Maar, het is elk jaar ook hartstikke leuk om te doen. En wij zeggen dan ook graag:

tot volgend jaar!

Jelle Aitink
Jan-Willem Beck
Remko Bezema
Martijn Bijlholt
Carin Buringa
Christian Buitenkamp
Gerdien Dijkstra
Douke Hagendoorn
Peter Henrich
Mark Oldenhof
Harm Scharft
Jacco Schepers
Onno v.d. Veen
André Westra
Pieternel Wierenga

(ps. Marco bedankt voor het lenen van de printer)

